

ת"פ 1290/01/18 - מדינת ישראל נגד דניאל בן דוד, אבירן בן עמי

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 1290-01-18 מדינת ישראל נ' בן דוד ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט עמית מיכלס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. דניאל בן דוד
2. אבירן בן עמי

הנאשמים

בשם המאשימה: עו"ד אלירן אשכנזי

בשם נאשם 1: עו"ד רענן עמוסי

בשם נאשם 2: עו"ד הגר אמר

גזר דין

רקע ועובדות כתבי האישום

1. הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתם, שניתנה לאחר שתוקן כתב האישום ולאחר שמיעת חלק מהראיות, בעבירות הבאות: נאשם 1 בעבירה של **פציעה בנסיבות מחמירות**, לפי סעיף 334 בנסיבות סעיף 335 (א) (1) ו-(2) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); ונאשם 2 בעבירות של **סיוע לפציעה בנסיבות מחמירות**, לפי סעיפים 334 בנסיבות סעיף 335 (א) (1) ו-(2) בצירוף סעיף 31 בחוק, **ותקיפה סתם**, לפי סעיף 379 בחוק (להלן: התיק העיקרי).

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בתיק העיקרי, הגיעו הנאשמים ביום 23.12.2017 בשעות הערב המאוחרות למסיבת יום הולדת שהתקיימה בלופט בראשון לציון. באותו מועד הגיעו שני אחים קטינים מ' ו-ע' לאכול במסעדה הסמוכה ללופט, כאשר הם רכובים על זוג אופניים. לאחר שעת חצות פנו הקטינים לחזור לביתם, כאשר מ' רוכב על האופניים ומרכיב את ע' על שלדת האופניים. כאשר עברו הקטינים בסמוך ללופט, הבחין מ' שנאשם 2 מסתכל לעברו, שאל אותו "מה הוא רוצה" והמשיך ברכיבה. בשלב זה קרא נאשם 2 לנאשם 1 מתוך הלופט, והשניים הלכו יחדיו לכיוון הקטינים, כאשר נאשם 1 אחז בידו בסכין. לאחר שהגיעו אל המתלוננים, נגח נאשם 2 בפניו של מ' ובעט בגבו, ואילו נאשם 1 בעט בקטינים. המתלוננים ברחו מהמקום ברכיבה על אופניהם, אולם הנאשמים דלקו אחריהם, כאשר בשלב מסוים דקר נאשם 1 את מ' בישבנו ואת ע' בכתפו. כתוצאה ממעשי הנאשמים נגרמו ל-מ' פצע דקירה

בגודל 1.5 ס"מ בשריר העכוז שנסגר באמצעות שתי סיכות, ואילו ל-ע' נגרם חתך שטחי תת-עורי בזרוע משמאל, שהצריך אף הוא סגירה באמצעות שתי סיכות.

3. בפתח הישיבה שנקבעה לשמיעת הטיעונים לעונש, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון בנוגע לנאשם 1, במסגרתו צירף הנאשם כתב אישום מתוקן נוסף התלוי ועומד נגדו במסגרת ת"פ 18-11-3660 של בית משפט השלום ברמלה (להלן: התיק המצורף). עוד הוסכם שיוטלו על הנאשם כעונש עיקרי תשעה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות בגין חלקו בשני התיקים.

4. כתב האישום בתיק המצורף, שהוגש נגד ששה נאשמים ובהם נאשם 1, אוחז שלושה אישומים, שניים מהם מיוחסים לנאשם 1. בקצירת האומר יאמר שמדובר באירוע תקיפה ובשני אירועי איומים משנת 2017, במהלכם תקף נאשם 1 את שכנו ואיים על שכנתו.

כעולה מהאישום הראשון דחף נאשם 1 את המתלונן מספר פעמים, והניח ידו על חפץ הנחזה כסכין בסמוך למותנו. זמן מה לאחר מכן פגש נאשם 1 את השכנה ואיים עליה, בעודו אוחז בידו בחפץ הנחזה לסכין, בכך שאמר לה: "היום אני שורף לכם את הבית וכל מי שבפנים ימות".

כעולה מהאישום השלישי, הגיעו נאשם 1, אביו ואנשים אחרים לאביו של השכן. משפתח האב את הדלת, ניסה אחד האחרים להכותו, אולם אביו של הנאשם עצר בעדו ואמר לו שאין מדובר בשכן אלא באביו. בנסיבות אלו איים נאשם 1 על אביו של השכן באמרו: "הילד שלך לא יהיה פה אני אמוך אותו".

לאחר שהודה בעובדות כתב האישום בתיק המצורף, הורשע נאשם 1 בעבירות של **תקיפה סתם**, ובשתי עבירות של **איומים**, לפי סעיפים 379 ו-192 לחוק בהתאמה, מעבר לעבירות בהן הורשע במסגרת התיק העיקרי.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה הפנה בטיעונו לנסיבות ביצוע העבירות, לערכים המוגנים שנפגעו ולחלקו של כל אחד מהנאשמים בתיק העיקרי. לאחר שהפנה לפסיקה הנוהגת, ביקש לקבוע מתחמים עונשיים שונים לשני הנאשמים בתיק העיקרי: לנאשם 1 מתחם עונשי הנע בין 7 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-30 חודשי מאסר, ואילו לנאשם 2 מתחם עונשי הנע בין 4 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-15 חודשי מאסר. אשר לנאשם 1, ביקש ב"כ המאשימה לכבד את הסדר הטיעון, תוך שצוין שעל אף המתחם העונשי לו עתר, תעתור המאשימה להשית על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות בלבד, שיתווספו ל-3 חודשי מאסר בעבודות שירות בגין התיק המצורף, לדבריו לאור העובדה שלמאשימה "אין אינטרס לעתור לעונש ולו באופן הצהרתי שידרוש את שליחתו של הנאשם למאסר ממש". אשר לנאשם 2, הפנה ב"כ המאשימה לתסקירי שירות המבחן מהם עולה, להבנתו, שהנאשם לא עבר "הליך שיקומי של ממש" המצדיק חריגה מהמתחם העונשי. לצד האמור, ובשים לב להתרשמות שירות המבחן לפיה רמת המסוכנות מנאשם 2 פחתה, ביקש להטיל עליו עונש בתחתית המתחם, קרי ארבעה חודשי מאסר שירוצו בעבודות

שירות. על שני הנאשמים ביקש להטיל בנוסף לעבודות השירות גם מאסר על תנאי, פיצוי וצו מבחן, כהמלצת שירות המבחן.

6. ב"כ נאשם 1 ביקש אף הוא לאמץ את הסדר הטיעון, תוך שהפנה לנסיבות חייו ולכברת הדרך הטיפולית המשמעותית שעבר במהלך ההליך המשפטי הנוכחי. בתוך כך הפנה לכך שבתחילת הדרך שירות המבחן לא המליץ כלל על שחרורו של הנאשם ממעצר, בעוד שהתסקיר האחרון כלל המלצה להטיל על הנאשם ענישה שיקומית. לדבריו, התיק העיקרי, בגינו אף נעצר, "עורר אותו", בפרט כאשר במהלך מעצרו חווה אירוע תקיפה, במהלכו שפך עליו עצור אחר מים רותחים שהצריך את פינויו לבית החולים. בעניין זה הוגש מסמך רפואי (טל"נ/1) ממנו עולה שלנאשם נגרמו כוויות בברכו, בצווארו ובפניו. לדבריו, הנאשם גדל בסביבה לא פשוטה, הוא נעדר עבר פלילי וביצע את המעשים כשהיה תחת השפעת אלכוהול.

7. ב"כ נאשם 2 ביקשה לחרוג ממתחם הענישה, זאת ממספר נימוקים, ובהם הליך השיקומי אותו עבר הנאשם; חלוף הזמן מיום ביצוע העבירות; התיקון המשמעותי שבוצע בכתב האישום שייחס לנאשם עבירת סיוע לפציעה ותקיפה רגילה בלבד; העובדה שהנאשם הורשע בגין חלקו בכתב אישום אחד, להבדיל מנאשם 1 שהורשע בשני כתבי אישום; התקופה הארוכה בה היה נתון הנאשם במעצר; חוויה קשה שעבר הנאשם שהותקף אף הוא על ידי עציר אחר ששפך עליו סיר ובו מים רותחים באופן שגרם לו לכוויות מדרגה 2 (צורף אישור רפואי טל"נ/2). עוד צוין שהנאשם יתום מאב, עוזר בפרנסת הבית, ואף פתח בשנת 2019 עסק בתחום השיפוצים, אותו בנה במו ידיו ומחזיק בו עד היום חרף המשבר הכלכלי ששטף את המשק בעקבות מגפת הקורונה. ב"כ הנאשם הפנתה לתסקירי שירות המבחן בהם פורטו הליכי השיקום שעבר. בשל כל אלו ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן ולגזור על הנאשם עונש של צו של"צ, לצד פיצוי, כאשר לדבריה הטלת עונש של עבודות שירות יגדע את העסק שבנה, ואף עלול "לדרדר אותו למקומות שהוא לא רוצה להגיע אליהם". כתמיכה לעתירתה זו הגישה מספר החלטות, אליהן אתייחס בהמשך.

8. נאשם 1 בחר שלא להוסיף על דברי בא כוחו. לעומתו, ניצל נאשם 2 את זכות המילה האחרונה, התנצל "על כל הסיטואציה שקרתה", ציין שמאז האירוע חלפו הרבה שנים במהלכם עשה, לדבריו, דרך ארוכה על מנת להשתנות ולהמשיך קדימה.

דיון

9. משהוצג הסדר טיעון סגור עם נאשם 1, אינני נדרש לקיום דיון מעמיק בסוגיית מתחמי הענישה. לצד האמור, אודה שהתלבטתי עד מאד אם לכבד את הסדר הטיעון שהוצג, שאינו חף מקשיים. תחילה יש לציין שהרף התחתון של מתחם הענישה לו עתרה המאשימה בקשר לחלקו של הנאשם בתיק העיקרי נוטה לקולא. מעבר לאמור, ועל אף הרף הנמוך, ביקשה המאשימה לגזור על הנאשם עונש החורג בחודש אחד מרצפת המתחם לו עתרה. נקודה נוספת אותה מצאתי כבעייתית היא סיום הליך בעונש של עבודות שירות, להבדיל ממאסר בפועל, זאת נוכח העובדה שלאחר צירוף התיק הנוסף לא ניתן לומר שמדובר במעידה חד פעמית או בשימוש בסכין בפעם הראשונה, גם אם השימוש שנעשה בסכין באירוע המתואר בתיק המצורף נועד "רק" לצורך המחשת האיום. בנוסף, חלקו של הנאשם באירוע היה מרכזי. מבין שני הנאשמים נאשם 1 הוא שדקר את שני המתלוננים, את מ' בעכוז ואת ע' בזרוע.

ואולם, לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, וכאמור לא בלי התלבטות, מצאתי לאמץ בכל זאת את הסדר הטיעון, בהינתן שילובם של מספר נימוקים: הודאתו של הנאשם ולקיחת האחריות, גם אם ניתנה בשלב מתקדם של ההליך; גילו הצעיר של הנאשם, שהיה כבן 20 וחצי ביום ביצוע העבירה בתיק המרכזי; העובדה שהנאשם היה נתון במעצר במשך כחודש וחצי ובהמשך בתנאים מגבילים, כאשר במהלך תקופת המעצר נפגע בעצמו כתוצאה ממעשה אלימות של עצור אחר; חלוף הזמן מיום ביצוע העבירות (מעל 3 שנים), כאשר בפרק זמן זה נרתם הנאשם להליך טיפולי בחסות שירות המבחן ולא נפתחו נגדו תיקים נוספים; וכן המלצת שירות המבחן שלא להשית עליו עונש של מאסר לריצוי בין כתלי שב"ס. בהקשר זה יש לציין את התרשמות שירות המבחן מהשינוי החיובי אותו ערך הנאשם בחייו, מנכונותו להמשיך בקשר הטיפולי, ומתפקודו התעסוקתי והמשפחתי. בשל כל אלו העריך שירות המבחן שרמת הסיכון הנשקף מהנאשם פחתה באופן משמעותי. נוסף על כך עומד לנגד עיניי הכלל לפיו רק במקרים נדירים לא יכבד בית המשפט הסדרי טיעון, כשנקודת המוצא היא שהמאשימה שקלה את כל השיקולים הצריכים לעניין טרם הגיעה להסדר הטיעון כאמור.

10. לאחר שאמרנו כל זאת, נעבור לבחון עתה את עניינו של נאשם 2.

המחלוקת בין הצדדים בכל הנוגע למתחם הענישה מצומצמת ביותר. גם לאחר תיקון כתב האישום, נותרו נסיבות ביצוע העבירה חמורות. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה שלמעשי הנאשמים לא קדמה כל התגרות מצד המתלוננים, שהיו כזכור קטינים. בעניין זה רואה אני עין בעין עם המאשימה כי האמירה אותה אמר אחד המתלוננים לנאשם 2 אינה בבחינת מעשה מתגרה, וודאי לא כזה המצדיק נקיטה באלימות כלשהי, לא כל שכן אלימות כה קשה. עוד יש לתת את הדעת לכך שנאשם 2 יזם את האירוע, הזעיק למקום את נאשם 1, ובהמשך לא טמן ידו בצלחת, נגח בפניו של מ' ובעט בגבו. הנזק שנגרם לשני המתלוננים משמעותי ופוטנציאל הנזק משמעותי אף יותר, בשים לב לשימוש שעשה נאשם 1 בסכין כשנאשם 2 רודף אחרי השניים, ובכך מסייע בעדו. בעניין זה אזכיר, כי בית המשפט מצווה לשוות לנגד עיניו אף את קורבנות העבירה, שכן "קשה להלום מצב בו אדם התוקף את חברו ודוקר אותו אינו מרצה עונש מאסר מאחורי סורג ובריח, בעוד חברו נושא על גופו יום יום מזכרת עוון בדמות צלקת...". [רע"פ 5655/13 עמרם נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (20.11.2014)]. דברים נכוחים אלו כוחם יפה, בשינויים המחויבים, גם לגבי חלקו של המסייע.

11. מאחר שלא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי בתחתית המתחם עונש מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות וברף העליון מאסר בפועל, ובהינתן תיקון כתב האישום לקולא באופן המבטא את חלקו הקטן יחסית של הנאשם באירוע הדקירה, מצאתי לקבל את עתירת המאשימה ולקבוע מתחם עונשי הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר. מתחם זה אף עולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנוהגת [ראו לדוגמא פסקי הדין שהוגשו מטעם המאשימה: ע"פ 4813/15 פלאח נ' מדינת ישראל (22.3.2016) (להלן: עניין פלאח); ע"פ 79/15 קנדלקר נ' מדינת ישראל (5.5.2015) (להלן: עניין קנדלקר); רע"פ 7145/15 אנגואץ נ' מדינת ישראל (28.10.2015); ת"פ (ראשל"צ) 21079-04-18 מדינת ישראל נ' אביטו (13.7.2020) ופסקי הדין המוזכרים בו]. בפסקי דין נוספים שהוגשו מטעם המאשימה נדונו מקרים חמורים בהרבה מהמקרה שלפנינו [למשל ע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' חסן (10.11.2009); עפ"ג 941-04-15 נתוט נ' מדינת ישראל (7.6.2015); ע"פ 324/19 פלוני נ' מדינת ישראל (8.5.2019) בהינתן מקום הדקירה - בית החזה].

12. ב"כ הנאשם הפנתה בטיעוניה למספר מקרים במסגרתם הוחלט שלא למצות את הדין עם הנאשמים, אולם לאחר בחינתם דומני שמדובר במקרים שאינם מייצגים את מדיניות הענישה הנוהגת, בהיותם מתייחסים למקרים בהם הוטל עונש מקל על נאשמים בשל נסיבות מיוחדות בהן התרחשה העבירה [למשל עפ"ג (מרכז) 39462-12-19 גולן נ' מדינת ישראל (25.2.2020)] או בשל נסיבות מיוחדות של הנאשם וחריגה מהמתחם מטעמי שיקום [למשל ת"פ (רח') 8846-05-18 מדינת ישראל נ' עזרא (25.11.2019)], שאינן מתקיימות בענייננו. הדברים יפים פי כמה שעה שמדיניות הענישה הברורה והעקבית בעבירות אלימות היא מדיניות של החמרה בענישה, לא כל שכן כאשר מדובר בעבירות אלימות קשות המבוצעות תוך שימוש בנשק קר [ע"פ 8720/14 וורקו נ' מדינת ישראל (10.5.2015); עניין פלאח]. בעניין זה אף נקבע בעניין קנדלקר (פסקה 9) כי "...יש לזכור כי קיים מנעד ענישה רחב בעבירות מסוג זה, זאת בהתאם לנסיבות השונות בהן כל עבירה נעברת. אין מקרה אחד זהה למשנהו, ואין מבצע עבירה אחד זהה למשנהו". נוכח כל האמור מצאתי שאין ללמוד מהחלטות אלו גזירה שווה לענייננו.

13. בהינתן כל האמור, ובכלל זה הפגיעה במתלוננים והנזק שעלול היה להיגרם, ומנגד מעשיו של הנאשם, שעל אף חומרתם ומבלי להקל ראש הם החמורים פחות ממעשיו של נאשם 1, ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי לקבוע מתחם עונשי הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, לבין 15 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של נאשם 2 בתוך המתחם העונשי

14. הנאשם כבן 24. לזכות הנאשם זקפתי את הודאתו במיוחס לו, גם אם הדבר נעשה בשלב מתקדם לאחר שאחד המתלוננים מסר את עדותו.

מתסקירי שירות המבחן עולה שלאורך השנים נחשף הנאשם לאלימות וחווה קשיי הסתגלות במסגרות שונות בחייו. נוכח התרשמות שירות המבחן מנזקקות טיפולית, שולב הנאשם במסגרת טיפול פרטנית לצעירים בין החודשים פברואר - יולי 2020, ולאור שיתוף הפעולה שלו במסגרת זו, נדחה הדיון בהתאמה. לצד האמור, שולב הנאשם בחודש נובמבר 2019 בתכנית "אוניברסיטה לעם" בתחום הפסיכולוגיה במסגרת אוניברסיטת תל אביב, שהתקיימה בין החודשים נובמבר 2019 - מאי 2020. שירות המבחן התרשם שהנאשם ממוקד בשיקומו וכי התנתק מגורמים שוליים. נוסף על כך הוציא הנאשם רישיון עסק בתחום השיפוצים (טל"נ/3). נוכח האמור, המליץ שירות המבחן להעדיף ענישה שיקומית ולהשית על הנאשם צו של"צ בהיקף נרחב של 250 שעות, צו מבחן, מאסר על תנאי ופיצוי.

15. ב"כ הנאשם ביקשה לאמץ במלואה את המלצת שירות המבחן, זאת בשים לב לנסיבותיו האישיות של הנאשם, היותו יתום מאב שעוזר בפרנסת הבית, השינוי המשמעותי שחל בנאשם והעובדה שהוא "תפס את עצמו בידיים". עוד ביקשה להתחשב בפגיעה שעבר הנאשם בין כתלי בית המעצר, והוסיפה שהטלת עונש של מאסר בעבודות שירות על הנאשם עלולה לגדוע את העסק שבנה ולפגוע בו יתר על המידה. מנגד, התנגד ב"כ המאשימה להמלצת שירות המבחן, בהינתן חומרת מעשיו של הנאשם ומן הטעם שהנאשם לא השלים את הליך השיקום באופן המצדיק סטייה מהמתחם העונשי.

16. לאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים, לאמור בתסקיר שירות המבחן ולהמלצת שירות המבחן, מצאתי שמקרה זה מצדיק סטייה מסוימת מהמתחם העונשי, אולם לא עד כדי הימנעות מהטלת עונש של מאסר בעבודות שירות. מעשיו של הנאשם, גם לאחר תיקון כתב האישום, נותרו חמורים, בהיותו היוזם והמחולל של האירוע. בהינתן האמור, סיום ההליך ללא הטלת עונש של מאסר, ולו בדרך של עבודות שירות, עלול לפגוע בשיקולי ההרתעה ולהעביר מסר סלחני שאינו במקומו. אינני מתעלם מההליך הטיפולי בו נטל הנאשם חלק, ומהפגיעה הצפויה בעסק שהקים, אולם גם באלו אין כדי להצדיק סטייה כה קיצונית מהמתחם שנקבע. מנגד, אתן ביטוי לנימוקים אלו לגבי משך המאסר שייקבע, עד כדי חריגה מהמתחם שנקבע.

17. נוכח כל האמור, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

א. 9 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות. הנאשם יבצע את עבודות השירות במרכז הסחר במודיעין, או בכל מקום אחר שייקבע על ידי הממונה. לבקשת ב"כ הנאשם יחל הנאשם לרצות את עבודות השירות ביום 2.5.2021. במועד זה על הנאשם להתייצב בשעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות מפקדת מחוז מרכז לצורך קליטה והצבה.

ב. מאסר למשך 8 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מהיום על עבירת אלימות מסוג פשע.

מאסר למשך 4 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מהיום על עבירת אלימות מסוג עוון.

ג. צו מבחן למשך שנה.

ד. פיצוי בסך 10,000 ₪ שישולם לכל אחד מהמתלוננים (ע"ת 1 ו-2 בכתב האישום המתוקן בתיק המרכזי). הפיצוי ישולם ב-30 תשלומים שווים ורצופים. התשלום הראשון יופקד עד ליום 10.5.2021 והיתרה בכל עשרה לכל חודש שלאחריו. לא יופקד תשלום במועדו תעמוד היתרה לפירעון מדי. המזכירות תעביר את כספי הפיצוי למתלוננים (ובמידה והם עדיין קטינים באמצעות הוריהם), בהתאם לפרטים שיימסרו על ידי המאשימה בתוך 7 ימים מהיום.

לבקשת ב"כ הנאשם במעמד הקראת גזר הדין, יקוזז כסף שהפקיד הנאשם במסגרת תיקי המעצר לצורך תשלום הפיצוי. הקיזוז ייעשה לאחר תחילת ריצוי עבודות השירות, כפוף לכל מניעה חוקית אחרת, לרבות עיקול.

נאשם 2

א. 2 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות. הנאשם יבצע את עבודות השירות בסניף דואר רמלה, או בכל מקום אחר שייקבע על ידי הממונה. לבקשת הנאשם יחל לרצות את עבודות השירות ביום 1.6.2021. במועד זה על הנאשם להתייבב בשעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות מפקדת מחוז מרכז לצורך קליטה והצבה.

ב. מאסר למשך 8 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מהיום על עבירת אלימות מסוג פשע.

מאסר למשך 4 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מהיום על עבירת אלימות מסוג עוון.

ג. צו מבחן למשך שנה.

ד. פיצוי בסך 5,000 ₪ שישולם לכל אחד מהמתלוננים (ע"ת 1 ו-2 בכתב האישום המתוקן בתיק המרכזי). הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים. התשלום הראשון יופקד עד ליום 10.5.2021 והיתרה בכל עשרה לכל חודש שלאחריו. לא יופקד תשלום במועדו תעמוד היתרה לפירעון מיד. המזכירות תעביר את כספי הפיצוי למתלוננים (ובמידה והם עדיין קטינים באמצעות הוריהם), בהתאם לפרטים שיימסרו על ידי המאשימה בתוך 7 ימים מהיום.

מובהר לשני הנאשמים שככל שלא יעמדו בתנאי מקום ההשמה יכול והדבר יוביל להפסקה מנהלית של עבודות השירות ולריצוי יתרת התקופה בדרך של מאסר בין כתלי הכלא.

עוד הוסבר לנאשמים שככל שלא יעמדו בצו המבחן, ניתן יהיה להחזיר את עניינם לבית המשפט ולגזור עליהם עונש אחר, לרבות עונש של מאסר בפועל.

שירות המבחן מתבקש לערוך לנאשמים תכנית שיקום שתתחשב, בין היתר, בשעות עבודתם במסגרת עבודות השירות.

18. ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

19. המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

20. כסף שהופקד במסגרת הליך זה או במסגרת אחד מתיקי המעצר הקשורים אליו, בין אם על ידי הנאשם ובין אם על ידי הערבים, יושב לידי הנאשמים, לאחר שיחלו לרצות את עבודות השירות.

בהתאם להסכמת הצדדים יושב עוד היום לידי נאשם 2 סכום הכסף שהפקיד בתיק המעצר, באופן שהכסף שהופקד על ידי הערבים בלבד ישמש להבטחת תחילת ריצוי עבודות השירות.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ג' ניסן תשפ"א, 16 מרץ 2021, בנוכחות הצדדים.